

Szentháromság

Lectio: Zsolt 72,1-19

Textus: Mt 28,18-20

Kedves Testvéreim! Szentháromság vasárnapja van. Eléggé elvont ez a szó a mai ember számára.

Szentháromság...

Nincs benne semmi érzelem.

Nincs benne semmi meghatódottság.

Nincs benne semmi lelkesítő.

De..., hódolat és dicsőség van e szóban.

Csendre int bennünket.

Még egyszer.

Csendben voltak a pásztorok Betlehem mezején az első karácsony alkalmával. Csak akkor szólaltak meg, amikor a mennyből jövő angyalok megbátorították őket.

Csendben voltak az asszonyok az ámulattól, hogy a kő el van hengerítve a sír szájáról húsvét hajnalán.

Pünkösdkor is nagy ámulattal csendben hallgatták Péter prédikációját Jézus Krisztusról és csak az igehirdetés végén szólaltak meg: Atyámfiak, férfiak! Mit cselekedjünk?

S most mi is csendben vagyunk. Mert amikor a Szentháromság egy örök Istenről hall az ember, nem tud mást tenni, mint elcsendesedni.

Újból a hatalmas Istennel találkozunk és így egymással is.

Egymásra találunk.

Azt mondja az Ige Jn 1,16-ban: „**Az Ő teljességéből vettünk mindnyájan kegyelmet is kegyelemért.**”

Elébünk lép most ezen az istentiszteleten a láthatatlan Jézus és megszólal és mindent összefoglal Istenről: a hatalmáról, aztán szól parancsról és végül ígéretről van szó. Ebből értjük meg, hogy ki is az Atya, a Fiú és a Szent Lélek Isten. Kijelenti a Szentháromság egy örök Isten teljességét. Megértjük-e ezt? Nagyon nehezen...

Mit is jelenthet az Atya Isten teremtő hatalma? Mondjuk mi, hogy hatalmas a mi Istenünk, de vajon értelmünkkel fel tudjuk-e fogni ennek az Istennek a hatalmas voltát? Testvéreim, mi csak próbálkozunk. Csak megkísérelni tudjuk megérteni.

A Biblia első lapján, a teremtés történetéből halljuk, hogy ott a nagy rendetlenség, a káosz idején Istennek a Lelke lebegett a vizek felett. Gyökössy Endre erről a hatalmas Istenről így beszél: „...*És Isten Lelke lebegett a vizek felett! Aki ismeri a víz mitikus jelentését, az tudja, hogy azt az ősi elemet jelenti, ami mindennek az alapja, 'anyja'. Az Élet Vize! Hiszen születésünk előtt anyánk szíve alatt is víz vett körül. A sokféle tudományos elmélet szerint is a víz minden élet ringatója, bölcsője.*

E fölött a „víz’ fölött ’lebegett’ az Isten Lelke.

Az ősi szöveg itt olyan szót használ, amely a madár lebegését is jelenti a fészek felett. Tehát nem statikus mozdulatlanságot fejez ki a hieroglif, az ősi kép, hanem aktív és dinamikus remegést, a teremtés megelevenítő vibrációját.

Azt mondtam, hogy a bibliai teremtéstörténetnek is Jézus Krisztus a kulcsa.

Ezt a melengető vibrációt, ezt az aktív isteni dinamizmust csak akkor értjük meg, ha magában Jézus Krisztusban fedezzük fel, látjuk meg, hiszen Benne öltött testet, lett számunkra is láthatóvá és érthetővé a Teremtő Isten melengető vibrációja, aktív dinamizmusa.

*Csak Jézus Krisztus felől érthetjük meg, hogy a Biblia első soraiban leírt ’lebegés’, remegés, aktív dinamizmus lényege az **agapé!** Az isteni szeretet! Hiszen Isten maga az agapé, a Szeretet – írja János (1 Jn 4,8).*

Ez az agapé, amely ott vibrált, lebegett a 'vizek' felett, dinamikusán aktivizálódott ezen a Földön harminchárom éven át – Jézus Krisztusban...Nem véletlen, hogy megkeresztelése alkalmával, a Jordán folyó felett Jézus úgy látta, hogy a megnyílt egekből a Lélek 'mintegy galamb alakjában' szállt alá (Mt 3,16) szent vibrációval, ahogy egykor lebegett a Lélek az ősi 'vizek' felett. Nem véletlen, hogy az első pünkösdkor ugyanezt a teremtő vibrációt, ezt az aktivizálódó dinamizmust érzik és kapják a Lélektől a tanítványok.

Ugyanezt érezték mindazok, akik életükben Jézussal kapcsolatba kerültek: 'mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók'. (Mt 7,29).

Ugyanezt a teremtő remegést érezték, amely egykor a 'vizek' felett lebegett, azok is, akiknek azt mondta: 'Kelj fel és járj!' Vagy azt: 'Láss! –Jöjj ki!'

S ha valaha valakin átfutott ez a titokzatos érzés, amíg az Igét hallgatta – mert az Igében megérintette a Lélek -, az jól tudja, miről beszélek, amikor körüldadogom a Biblia második versének e sorát: ..és Isten Lelke lebegett a vizek felett.

S ha hálaadással azt mondhatjuk: az Egyház él – akkor ezt azért mondhatjuk, mert nem egyszer az álló és mozdulatlan vizei felett remegni, vibrálni kezdett az Isten Lelke. Ugyanaz a Lélek, amely egyszer az ősi vizek felett remegett és vibrált, a teremtés hajnalán.

S ha van valami nagyon jó, valami soha nem tapasztalt és átélt öröm – akkor ez az!

Ismerős és érthető lesz a teremtéstörténet nyitánya: és Isten Lelke lebegett a vizek felett!

Mert ezt megmagyarázni aligha lehet – de átélni igen!

Imádkozzunk ezért a teremtő vibrációért a magunk, egyházunk és a világ számára. Azok számára is, akik magukban hordozzák a kietlent, a pusztát, a sötétséget, a mélységet – a semmit!

Jövel Szent Lélek Úristen!..."

(Gyökössy Endre: Őstörténet/1).

Akkor, amikor a marosvásárhelyi kórházban voltam és egy holland teológus könyvét olvastam, - ő is így ír erről az Isteni Lélek lebegéséről. S ott én is átéltem azt, hogy ha Isten nem Lélek lenne, akkor én meg tudtam volna ölelni, olyan közel éreztem magamhoz.

Isten Lelke munkálkodik bennünk, az egyházban és a világban. Nem megsemmisítő hatalmával jön a mi Teremtő Istenünk, hanem szeretetével Jézus Krisztusban. Jézus megismertette velünk az Atyát, de meghalt értünk, helyettünk a kereszten, hogy megváltson bennünket.

Jézus elmondhatta: **Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön...**

Ezért az Ő nevére minden térd meghajol, mennyieké, földieké és föld alatt valóké. És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére. (Fil 2,10). Pál apostol ezért mondja: **„Mert Ő benne teremtett minden, ami van a mennyekben és a földön, láthatók és láthatatlanok, akár királyi székek, akár uraságok, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok, mindenek Ő általa és Ő reá nézve teremtettek.” (Kol 1,16).**

Ezért adja a parancsot: **Tegyetek tanítványokká minden népeket!** Lehet-e ennek a parancsnak ellene állni? Akit Isten Lelke vezérel, azok Istennek gyermekei és munkálkodnak az Ő Lelke vezetése alatt az Isten dicsőségére.

S így s csakis így lesz valóság az ígéret: **Ímé, én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.**

Ámen.

Biharszentjános, 2016.05.22.

Csomay Árpád.